

Neutralitzar TVE

Televisió pública, televisions privades, consells assessors i, per damunt de tot, la imatge polèmica, provocadora, de José María Calvino, una peça clau a l'hora de les negociacions entre PSOE i CP.

Josep M. Sanmartí (Madrid)

No n'hi ha prou amb la condemna formal que tota l'oposició parlamentària féu dimecres passat de la política informàtica de TVE, especialment durant la campanya del referèndum sobre l'OTAN, per explicar la furiosa batalla política sobre l'ús i la regulació de la televisió pública i privada a l'Estat espanyol.

La Coalición Popular, especialment, ha convertit aquesta qüestió en l'eix visible de la seva estratègia de primavera i, al mateix temps, ha supeditat d'una manera explícita la reforma de l'estatut de RTVE i les negociacions sobre la futura llei reguladora de les televisions privades al cessament de José María Calvino i del seu equip d'informatius, encapçalat per Enric Sopena. Atès que el govern no pot cedir ni políticament ni, potser, legalment a aquesta pressió, és evident que l'exigència de la CP condueix la vida política cap a un carreró sense sortida, i, conscients d'això, els populars han amenaçat més o menys veladament de sabotejar les institucions democràtiques i, fins i tot, no presentar-se a les eleccions generals, si Calvino no plega.

Cal dir, en primer lloc, que els plantejaments maximalistes i forassenyats de la CP no són rars, i que més d'una vegada han abandonat sobtadament institucions democràtiques. Aquesta tàctica, que algun diari liberal ha comparat amb la d'Herri Batauna, concorda amb el tarannà polític i inclús personal dels parlamentaris conservadors, i en aquest sentit és una actitud coherent. És la tàctica de la

Calvino ha de ser «negociat» perquè prospere qualsevol negociació entre PSOE i CP.

confrontació, del cos a cos, del treball escassament elaborat, del gest espectacular i de la imatge, dels mitjans de comunicació com a plataforma de combat, etc. Això, però, els fa caure en terribles contradiccions, com ara la cèlebre abstenció en el referèndum passat o la nova abstenció a l'hora de votar una proposició de llei pròpia per reformar RTVE.

Ara bé, tenen força raó els conservadors quan denuncien una TVE excessivament decantada cap als interessos governamentals, si bé les acusacions concretes sempre són subjectives. D'altra banda, és cert que els populars no tenen prou garanties per-

què no es repeteixi abans de les eleccions un programa com el del 19 de juny, que mostrava clarament el passat franquista i sobretot repressiu de Manuel Fraga. Un nou recordatori d'aquesta mena seria sens dubte funest per a les aspiracions electorals de la CP, i és lògic que el vulguen neutralitzar. Per tant, entra dins d'una certa lògica política demanar un compromís formal, atès el pes de la TVE en l'opinió pública espanyola.

Durant un cert temps, la guerra contra José María Calvino ha aglutinat tots els militants de la coalició i les úniques discussions sobre això es referien a l'abast de les mesures a prendre i el gruix de les declaracions. En aquest terreny, José Antonio Segurado (Partit Liberal) s'ha mostrat com el més radical i el més exaltat, i Manuel Fraga, com el més moderat, malgrat tot. Tanmateix, l'aprovació pel consell de ministres i la posterior negociació del projecte de llei sobre les televisions privades pot haver obert noves esclatxes en el bloc popular. I, així, mentre al Congrés els diputats populars boicotejaven la seua pròpia proposta de reforma de RTVE, pactada laboriosament amb el PSOE, a la Moncloa, Carlos Robles Piquer, senador i cunyat de Fraga, negociava amb els ministres Solana i Moscoso la televisió privada, i, cosa sorprenent, es declarava satisfet de la marxa de les converses. Unes hores abans els socialistes es negaven a pressionar Calvino perquè dimitís.

L'assumpte, doncs, ha esdevingut laberíntic i més contradictori encara, i els observadors sospiten les coses més diverses. O bé els socialistes han promès en secret el cap de Calvino si l'oposició no el demana, o bé els populars creuen que la televisió privada serà suficient per contrarestar la televisió pública, o bé la Coalición juga diverses cartes simultàniament, o bé es veu incapaç de sostenir les seves bravates i adopta una línia més realista... Qualsevol explicació pot ser bona, i caldrà esperar per veure com evoluciona la polèmica.